

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 lutego 1980 r.

Nr 7

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA:	
30 — nr 14 Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1980 r. w sprawie wprowadzenia obowiązku świadczenia usług przewozowych na cele akcji wyborczej w 1980 r.	45
31 — Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 12 lutego 1980 r. w sprawie wypieku, zużycia surowców do wypieku oraz wprowadzania do obrotu pieczywa i wyrobów piekarskich	45
32 — Ministra Komunikacji z dnia 7 lutego 1980 r. w sprawie opłat rejestracyjnych od pojazdów samochodowych, przyczep i trolejbusów	46

30

ZARZĄDZENIE Nr 14 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lutego 1980 r.

w sprawie wprowadzenia obowiązku świadczenia usług przewozowych na cele akcji wyborczej w 1980 r.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297) oraz § 1 pkt 8 i § 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 1964 r. w sprawie obowiązkowego świadczenia usług przewozowych w krajowym transporcie drogowym (Dz. U. z 1964 r. Nr 10, poz. 65, z 1971 r. Nr 31, poz. 283 i z 1972 r. Nr 49, poz. 317) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres od dnia 17 do dnia 25 marca 1980 r. na obszarze całego kraju obowiązek świadczenia usług przewozowych samochodami osobowymi na cele związane z wyborami do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i rad narodowych stopnia wojewódzkiego.

§ 2. Do dysponowania pojazdami samochodowymi dostarczonymi do świadczenia usług przewozowych upoważnione są jednostki wyznaczone przez wojewodów i prezydentów miast stopnia wojewódzkiego.

§ 3. Od obowiązku świadczenia usług przewozowych zwolnione są jednostki wymienione w § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 1964 r. w sprawie obowiązkowego świadczenia usług przewozowych w krajowym transporcie drogowym (Dz. U. z 1964 r. Nr 10, poz. 65, z 1971 r. Nr 31, poz. 283 i z 1972 r. Nr 49, poz. 317).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *E. Babiuch*

31

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 12 lutego 1980 r.

w sprawie wypieku, zużycia surowców do wypieku oraz wprowadzania do obrotu pieczywa i wyrobów piekarskich.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115), § 1 zarządzenia nr 251 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 1957 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 98, poz. 570) i § 2 zarządzenia nr 249 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1960 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów dotyczących produk-

cji pieczywa (Monitor Polski Nr 94, poz. 419) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa zakres, właściwość organów, tryb postępowania oraz zasady dotyczące wypieku, zużycia surowców do wypieku oraz wprowadzania do obrotu pieczywa i wyrobów piekarskich przez zakłady piekarskie.

§ 2. 1. Nowe rodzaje pieczywa — ich proporcje ilościowe zużycia surowców (receptury) i średnie wydajności wypieku zatwierdza Naczelny Dyrektor Zrzeszenia Produkcji „Społem” Centralnego Związku Spółdzielni Spożywców

na wnioski centralnych jednostek organizacyjnych sprawujących nadzór nad produkcją piekarską, a w odniesieniu do pieczywa regionalnego i firmowego — na wnioski właściwego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, zaopiniowany przez wojewódzką komisję branżową przemysłu piekarskiego.

2. Dla rodzajów pieczywa regionalnego i firmowego produkowanego przez zakłady rzemieślnicze (nie uspołecznione) w jednostkach wagowych do 400 g proporcje ilościowe zużycia surowców (receptury) i normy średniej wydajności wypieku zatwierdza wojewódzka komisja branżowa przemysłu piekarskiego po uzyskaniu opinii miejscowej stacji sanitarno-epidemiologicznej.

3. Zmiany w recepturach, o których mowa w § 7 ust. 2, oraz receptury i technologie produkcji nowych rodzajów pieczywa, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mogą naruszać określonych odrębnymi przepisami warunków zdrowotnych środków spożywczych.

§ 3. 1. Normy średniej wydajności wypieku pieczywa ustalają:

- 1) dla piekarń nadzorowanych przez „Społem” Centralny Związek Spółdzielni Spożywców — zarządy wojewódzkich spółdzielni spożywców,
- 2) dla piekarń prowadzonych przez spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” — zarządy poszczególnych wojewódzkich związków spółdzielni rolniczych „Samopomoc Chłopska”

zgodnie z wytycznymi zarządów centralnych związków spółdzielni.

2. Normy średniej wydajności wypieku pieczywa, ustalone przez organy wymienione w ust. 1, są podstawą do rozliczania osób materialnie odpowiedzialnych za zużycie surowców do produkcji pieczywa.

§ 4. 1. W piekarniach uspołecznionych dopuszcza się odchylenia poniżej normy średniej wydajności wypieku dla wszystkich rodzajów pieczywa w wysokości nie przekraczającej 1 kg pieczywa ze 100 kg mąki.

2. Odchylenia powyżej normy średniej wydajności wypieku pieczywa nie mogą powodować obniżenia jakości pieczywa ani przekroczeń jakiegokolwiek wskaźnika normy przedmiotowej na dany rodzaj pieczywa.

§ 5. 1. W piekarniach uspołecznionych dopuszcza się dodatnie i ujemne odchylenia w zużyciu surowców pomoc-

niczych w wysokości do 2% ogólnej ilości tych surowców, wyliczonej na podstawie receptur i norm średniej wydajności wypieku pieczywa.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy surowców pomocniczych, dla których receptury ustalają:

- 1) dolną i górną granicę zużycia (np. drożdży, soli); zużycie tych surowców powinno się mieścić w granicach obliczonych na podstawie receptur i norm średniej wydajności wypieku pieczywa,
- 2) górną granicę zużycia (np. mąki ziemniaczanej, maku, kminku).

§ 6. 1. Jeżeli nie występuje ogólny niedobór mąki po uwzględnieniu odchylenia od normy średniej wydajności podanych w § 3 ust. 1, dopuszcza się odchylenia dodatnie i ujemne w zużyciu poszczególnych typów mąki, nie przekraczające 2% dla każdego typu.

2. Zakres i warunki stosowania wyrównań ilościowych z tytułu przerzutów określają wytyczne zarządów właściwych centralnych związków spółdzielni.

§ 7. 1. Zezwala się na wypiek i wprowadzanie do obrotu pieczywa i wyrobów piekarskich, których rodzaje oraz proporcje ilościowe zużycia surowców do ich wypieku (receptury) i średnie wydajności zostały zatwierdzone zgodnie z obowiązującymi przepisami do dnia wejścia w życie zarządzenia.

2. Do zmian w recepturach wyrobów piekarskich wymienionych w ust. 1 oraz wprowadzania do obrotu nowych rodzajów pieczywa upoważnia się Naczelnego Dyrektora Zrzeszenia Produkcji „Społem” Centralnego Związku Spółdzielni Spożywców.

§ 8. Jednostki gospodarki nie uspołecznionej prowadzące piekarnie obowiązane są do prowadzenia ksiąg wypieku pieczywa i obrotu pieczywem według wzoru ustalonego przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 22 marca 1969 r. w sprawie wypieku, zużycia surowców do wypieku oraz wprowadzania do obrotu pieczywa piekarskiego (Monitor Polski z 1969 r. Nr 15, poz. 115, z 1970 r. Nr 6, poz. 55 i z 1974 r. Nr 40, poz. 236).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: A. Kowalik

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 7 lutego 1980 r.

w sprawie opłat rejestracyjnych od pojazdów samochodowych, przyczep i trolejbusów.

Na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 295 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) i § 136 ust. 4 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1968 r.

Nr 27, poz. 183, z 1972 r. Nr 55, poz. 382, z 1974 r. Nr 23, poz. 140, z 1975 r. Nr 29, poz. 155 i z 1976 r. Nr 20, poz. 128) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następujące roczne opłaty rejestracyjne od pojazdów samochodowych z silnikiem o zapłonnie iskrowym oraz od przyczep (naczep), należących do osób